

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 28 december 2007

Nr 1285—1291

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1285	Lag om ändring av 7 kap. 12 a § i lagen om offentlig arbetskraftsservice	5035
1286	Statsrådets förordning om ändring av 13 § i statsrådets förordning om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice	5037
1287	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice	5038
1288	Statsrådets förordning om ikraftträdande av 20 § i inkomstskattelagen	5040
1289	Finansministeriets förordning om förordnande för skattestyrelsen och Västra Finlands skatteverk att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning	5041
1290	Handels- och industriministeriets förordning om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer	5046
1291	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om främmande ämnen i animaliska livsmedel	5050

Nr 1285

Lag

om ändring av 7 kap. 12 a § i lagen om offentlig arbetskraftsservice

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 7 kap. 12 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1216/2005, som följer:

7 kap.

Främjande av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag

12 a §

Finansiering av sysselsättningsstödet

Sysselsättningsstödet grunddel finansieras dock av anslag för arbetsmarknadsstöd enligt bestämmelserna i denna lag om användningen av sysselsättningsanslag, när

1) den som anställts med lönesubvention är en svårsysselsatt person eller en person som har rätt till arbetsmarknadsstöd och har fått arbetsmarknadsstöd för minst 130 dagar på grund av arbetslöshet och, efter det att arbetslösheten började, inte har arbetat eller endast i liten utsträckning och sporadiskt har arbetat på den öppna arbetsmarknaden och som inte efter det att arbetslösheten började, före användningen av lönesubventionen, har sysselsatts med lönesubvention,

2) den som anställts med lönesubvention är en ung person som har rätt till arbetsmark-

RP 126/2007
AjUB 7/2007
RSv 102/2007

191—2007

895043

nadsstöd och har fått arbetsmarknadsstöd för minst 65 dagar utan avbrott på grund av arbetslöshet,

3) en person med rätt till arbetsmarknadsstöd har beviljats startpeng.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

På stödbeslut som fattats innan lagen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid beviljandet av stöd.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Cronberg

Nr 1286

Statsrådets förordning**om ändring av 13 § i statsrådets förordning om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 20 december 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, fogas till 13 § i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice (1346/2002) nya 2 och 3 mom. som följer:

13 §

Förutsättningar för beviljande av startpeng

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. förutsätter beviljande av startpeng till andra av arbetskraftsbyråns enskilda kunder än arbetslösa arbetssökande att sökanden inte för samma tid får

1) lön eller ersättning för arbete som inte har samband med deras företagsverksamhet, varvid som lön betraktas även semesterlön och lön för uppsägningstid samt sådan i 3 kap. 6 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedd ekonomisk förmån som skall anses trygga en rimlig utkomst,

2) ålderdoms-, invaliditets- eller arbetslöshetspension enligt folkpensionslagen (568/2007), ålders- eller ålderdoms-, invalid-, arbetslöshets- eller deltidspension enligt någon arbetspensionslag, generationsväxlingspension enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990) eller avträdelsestöd enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994),

3) moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning, sjukdagpenning eller specialvårdspenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004),

4) rehabiliteringspenning eller rehabilite-

ringsunderstöd enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005), rehabiliteringspenning enligt de lagar, det pensionsreglemente eller de pensionsstadgor som avses i 3 § i lagen om pension för arbetstare (395/2006) eller ersättning för inkomstbortfall med stöd av bestämmelserna om rehabilitering som gäller olycksfalls- eller trafikförsäkring eller i lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948),

5) studiestöd enligt lagen om studiestöd (65/1994).

Startpeng beviljas inte, om

1) sökanden övergår från att utföra ett arbete i arbetsavtalsförhållande eller i offentlig-rättsligt anställningsförhållande till att utföra samma arbete men i egenskap av företagare som kan jämföras med löntagare som avses i 2 kap. 5 § 5 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, och

2) det på basis av den affärsverksamhetsplan som sökanden lagt fram eller annars är uppenbart att sökandens huvudsakliga uppdragsgivare är hans eller hennes tidigare arbetsgivare.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 20 december 2007

Arbetsminister *Tarja Cronberg*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1287

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 20 december 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet,
ändras i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om verkställighet av offentlig
 arbetskraftsservice (1347/2002) 7 § 2 mom., 8 och 11 §, av dem 8 § sådan den lyder i
 förordning 1223/2005, samt
fogas till förordningen en ny 20 a § som följer:

7 §

Beviljande av sysselsättningsstöd

Sysselsättningsstöd för arbetslivsträning
 samt ersättning för uppehälle enligt prövning
 för tiden för arbetslivsträning beviljas av den
 arbetskraftsbyrå där den som ansöker om
 stöd är anmäld som arbetslös arbetssökande.
 Startpeng beviljas av den arbetskraftsbyrå där
 den som ansöker om stöd är enskild kund.
 Deltidstillägg beviljas av den arbetskrafts-
 byrå inom vars verksamhetsområde den till
 deltidsarbete övergående personens arbets-
 plats är belägen eller där den som skall sys-
 selsättas med hjälp av deltidstillägget är an-
 mäld som arbetslös arbetssökande.

8 §

Beslut som gäller flera arbetsgivare

Lönesubvention kan för sysselsättande av
 en och samma arbetstagare beviljas och betas-
 las till flera arbetsgivare samtidigt, förutsatt
 att den sammanlagda arbetstiden är minst 85
 procent av den regelbundna arbetstiden i
 branschen. Den högsta förhöjda lönesubven-
 tionen kan dock beviljas och betalas även om

arbetstiden under en tidsperiod som motsva-
 rar lönebetalningsperioden är kortare än 85
 procent av den regelbundna arbetstiden i
 branschen.

11 §

*Beviljande av anslag för bedömning och
utvecklande av förutsättningarna för
företagsverksamhet*

Arbetskrafts- och näringscentralen beslutar
 om beviljande av anslag för utgifter för be-
 dömning och utvecklande av förutsättning-
 arna för sådan företagsverksamhet som avses
 i lagen om sociala företag (1351/2003) och
 13 § i statsrådets förordning om förmåner
 som hör till offentlig arbetskraftsservice
 (1346/2002).

20 a §

Beslut som gäller flera år

Beslut som gäller flera kalenderår och av-
 ser stöd, bidrag och förmåner som finansieras
 av sysselsättningsanslagen ska i fråga om
 kommande år fattas på villkor att de anslag
 som behövs står till förfogande, utom om

1) det är fråga om en regional garanti enligt 7 kap. 6 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice,

2) det är fråga om sysselsättningsskyldigheten enligt 7 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice,

3) det har anvisats en bevillningsfullmakt för dem i statsbudgeten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 20 december 2007

Arbetsminister *Tarja Cronberg*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1288

Statsrådets förordning
om ikraftträdande av 20 § i inkomstskattelagen

Given i Helsingfors den 20 december 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen av den 9 februari 2007 om ändring av 20 § i inkomstskattelagen (162/2007):

1 §
Lagen av den 9 februari 2007 om ändring
av 20 § i inkomstskattelagen (162/2007) trä-
der i kraft den 28 december 2007.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 28
december 2007.

Helsingfors den 20 december 2007

Finansminister *Jyrki Katainen*

Överinspektör Minna Upola

Nr 1289

Finansministeriets förordning**om förordnande för skattestyrelsen och Västra Finlands skatteverk att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning**

Utfärdat i Helsingfors den 12 december 2007

Finansministeriet har med stöd av 89 § 5 mom. lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) och de avtalsbestämmelser som nämns i 2 § i denna förordning bestämt:

1 §

Skattestyrelsen avgör såsom behörig myndighet som nämns i de avtal som anges i 2 § ärenden vilka avser:

1) utbyte av upplysningar och annan handräckning;

2) enskilda fall som hör till förfarandet vid ömsesidig överenskommelse; och

3) sådana ansökningar som avses i 89 § 3 mom. lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och som hänför sig till tillämpningen av avtal som anges i 2 §, om det belopp för vilket befrielse begärts uppgår till högst 50 000 euro.

Västra Finlands skatteverk avgör dock i enskilda fall såsom behörig myndighet som nämns i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärende (FördrS 37/1991) ärenden som avses i avtalets artikel 1 punkt g) och som gäller indrivning av skatt och säkerställande av betalning för fordran på skatt.

Finansministeriet avgör dock ett ärende som avses i 1 mom., om ärendet är principiellt viktigt.

2 §

De avtalsbestämmelser på vilka finansministeriets förordning grundar sig:

1) *Avtal med de nordiska länderna:*

Artikel 3 punkt 1 j 3) och artikel 10 stycke 7 i avtalet den 23 september 1996 mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och

på förmögenhet (FördrS 26/1997 och 34/1998),

Artikel 3 punkt 1 b) 4) i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991),

Artikel 3 punkt 1 e 2) i avtalet den 12 september 1989 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på arv och gåva (FördrS 83/1992 och 103/1993).

2) *Avtal med andra länder:*

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 21 september 1989 mellan Republiken Finlands regering och Amerikas Förenta Staters regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 2/1991),

Artikel 3 punkt 1 i) avtalet den 20 november 2006 mellan Finlands regering och Australiens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 91/2007),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 15 juni 1989 mellan Finland och Barbados för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 79/1992),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 18 maj 1982 mellan Republiken Finlands regering och Demokratiska Socialistiska Republiken Sri Lankas regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgå-

ende av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 20/1984),

Artikel 3 punkt 1 d 1) i avtalet den 25 april 1985 mellan Republiken Finland och Folkrepubliken Bulgarien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 11/1986),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 maj 1986 mellan Republiken Finlands regering och Folkrepubliken Kinas regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 62/1987),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 25 oktober 1978 mellan Republiken Finlands regering och Folkrepubliken Ungerns regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 51/1981),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 2 april 1996 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Brasilien för att undvika dubbelbeskattning samt förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 92/1997 och 33/1998),

Artikel 3 punkt 1 f i) i avtalet den 5 juli 1979 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet samt beträffande vissa andra skatter (FördrS 18/1982),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 mars 1996 mellan republiken Finland och Förenade Arabemiraten för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 32/1998),

Artikel 3 punkt 1 j) i avtalet den 17 juli 1969 mellan regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland samt Republiken Finlands regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (FördrS 2/1970),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 21 januari 1980 mellan Republiken Finland och Hellenska Republiken för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 58/1981),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 27 mars 1992 mellan Republiken Finlands regering och Irlands regering för att undvika dubbel-

beskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på realisationsvinst (FördrS 88/1993),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 30 december 1994 mellan Republiken Finland och Islamiska republiken Pakistan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 15/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 12 juni 1981 mellan Finland och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 55/1983),

Artikel 3 punkt 1 i) i avtalet den 29 februari 1972 mellan Republiken Finland och Japan för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 43/1972),

Artikel 3 punkt 1 k 2) i avtalet den 20 juli 2006 mellan Finland och Kanada för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 2/2007),

Artikel 3 punkt 1 h ii) i avtalet den 18 maj 1976 mellan Republiken Finland och Konungariket Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 66/1978),

Artikel 3 punkt 1 j) i skatteavtalet den 25 juni 1973 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Marockos regering för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 8/1980),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 28 december 1995 mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 84/1997 och 31/1998),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 25 april 1985 mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Thailands regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 28/1986),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 1 mars

1982 mellan Finland och Luxemburg för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 18/1983),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 25 januari 2001 mellan Finlands regering och Makedoniens regering för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 23/2002),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 28 mars 1984 mellan Finlands regering och Malaysias regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 16/1986),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 30 oktober 2000 mellan Republiken Finland och Malta för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 82/2001),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 12 februari 1997 mellan Republiken Finland och Mexicos förenta stater för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 65/1998),

Artikel 3 punkt 1 g 2) i avtalet den 12 mars 1982 mellan Finlands regering och Nya Zeelands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 49/1984),

Artikel 3 punkt 1 g 2) i avtalet den 27 april 1970 mellan Finlands regering och Portugals regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet (FördrS 27/1971),

Artikel 3 punkt 1 g 1) i avtalet den 13 december 1994 mellan Republiken Finland och Republiken Argentina för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 85/1996),

Artikel 3 punkt 1 h 2) i avtalet den 29 september 2005 mellan Republiken Finland och Republiken Azerbaidzhan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 94/2006),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 23 mars 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Estland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt be-

träffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 96/1993),

Artikel 3 punkt 1 j 1) i avtalet den 13 oktober 1978 mellan Republiken Finland och Republiken Filippinerna för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 60/1981),

Artikel 3 punkt 1 f) i avtalet den 11 september 1970 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (FördrS 8/1972),

Artikel 3 punkt 1 f 1) i avtalet den 10 juni 1983 mellan Republiken Finland och Republiken Indien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 59/1984),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 15 oktober 1987 mellan Republiken Finland och Republiken Indonesien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 4/1989),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 3 april 2003 mellan Republiken Finland och Republiken Kirgizistan för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 14/2004),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 8 februari 1979 mellan Republiken Finland och Republiken Korea för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 75/1981),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 23 mars 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Lettland för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 92/1993),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 30 april 1993 mellan Republiken Finland och Republiken Litauen för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 94/1993),

Artikel 3 punkt 1 i) i avtalet den 26 oktober 1977 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Polens regering för und-

vikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 26/1979),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 7 juni 2002 mellan Republiken Finland och Republiken Singapore för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 115/2002),

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 19 september 2003 mellan Republiken Finland och Republiken Slovenien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 70/2004),

Artikel 3 punkt 1 e 1) i avtalet den 26 maj 1995 mellan Republiken Finland och Republiken Sydafrika för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 78/1995 och 4/1996),

Artikel 3 punkt 1 k 2) i avtalet den 9 maj 1986 mellan Republiken Finland och Republiken Turkiet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 61/1988),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 9 april 1998 mellan Republiken Finland och Republiken Uzbekistan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst, (FördrS 10/1999)

Artikel 3 punkt 1 h i) i avtalet den 26 oktober 1998 mellan Republiken Finland och Rumänien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 7/2000),

Artikel 3 punkt 1 g 2) i avtalet den 4 maj 1996 mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (FördrS 110/2002),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 16 december 1991 mellan republiken Finland och Schweiziska edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 90/1993),

Artikel 3 punkt 1 h 2) i avtalet den 15 februari 1999 mellan Republiken Finlands regering och Slovakiska republikens regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 28/2000),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 8 maj 1986 mellan Republiken Finland och Socialistiska federala republiken Jugoslavien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 60/1987), som tillämpas i relationerna mellan Finland å ena sidan samt [Serbien], Bosnien-Hercegovina, Kroatien och Montenegro å andra sidan,

Artikel 3 punkt 1 i 2) i avtalet den 21 november 2001 mellan Republiken Finlands regering och Socialistiska republiken Vietnams regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 112/2002),

Artikel 3 punkt 1 f 1) i avtalet den 8 januari 1997 mellan Republiken Finland och Staten Israel för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 90/1998),

Artikel 3 punkt 1 i ii) i avtalet den 12 maj 1976 mellan Finland och Tanzania för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (FördrS 70/1978),

Artikel 3 punkt 1 h 1) i avtalet den 2 december 1994 mellan Republiken Finland och Tjeckiska Republiken för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 80/1995 och 5/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalen den 14 oktober 1994 mellan Republiken Finlands regering och Ukrainas regering för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 82/1995 och 6/1996),

Artikel 3 punkt 1 i 1) i avtalet den 3 november 1978 mellan Finland och Zambia för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 28/1985)

Artikel 3 punkt 1 f 2) i avtalet den 26 juli 2000 mellan Republiken Finland och Republiken Österrike för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 18/2001).

3) *Konventioner:*

Artikel 3 punkt 1 d) i konventionen den 25 januari 1988 om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995).

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets beslut den 15 december 2006 om förordnande för skattestyrelsen och Västra Finlands skatteverk att såsom behörig myndighet avgöra vissa ärenden som avses i internationella avtal om beskattning (1187/2006).

Helsingfors den 12 december 2007

Finansminister *Jyrki Katainen*

Överinspektör Harri Joiniemi

Nr 1290

Handels- och industriministeriets förordning om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer

Given i Helsingfors den 18 december 2007

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om Energimarknadsverkets avgiftsbelagda prestationer, om grunderna för avgifterna för dem och om avgifter som tas ut för offentligrättsliga prestationer.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

De offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten och för vilka Energimarknadsverket tar ut de avgifter som bestäms i denna förordning, är

- 1) beslut i ett ärende som gäller el- eller naturgasnätstillstånd,
- 2) beslut i ett ärende som gäller tillstånd att bygga elledningar,
- 3) beslut i ett ärende som gäller överföring av el- eller naturgasnätet,
- 4) beslut i ett ärende som gäller särredovisning av el- eller naturgasaffärsverksamheter,
- 5) beslut om undantagslov som gäller tillhandahållande av naturgasöverföringstjänster,
- 6) godkännande av bedömningsorgan som utför certifiering av kraftverk,
- 7) beslut om ett undantag enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning 1228/2003,
- 8) beslut i ett ärende som gäller fastställ-

lande av driftsregler för de kraftverksenheter som ingår i effektreserven,

9) beslut i ett ärende som gäller fastställande av grunderna för de avgifter som insamlas för att finansiera effektreserven,

10) beslut om ett undantag enligt 2 kap. 4 a § i naturgasmarknadslagen (508/2000),

11) beslut i ett ärende som gäller utsläppstillstånd för växthusgaser,

12) beslut om godkännande av en kontrollör i enlighet med lagen om utsläppshandel (683/2004),

13) övervakning av elnätsinnehavare,

14) övervakning av naturgasnätinnehavare,

15) upprätthållande av utsläppshandelsregistret,

16) behandling av utsläppsrapport.

3 §

Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

Andra prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och vilka Energimarknadsverket prissätter på företagsekonomiska grunder är följande tjänster och andra prestationer som utförs på beställning eller enligt annat uppdrag:

1) utredningar, undersökningar och publikationer,

2) användning av Energimarknadsverkets personal i externa utbildnings- och planeringsuppgifter och andra sakkunniguppgifter, med undantag av sådana uppgifter som direkt

stöder Energimarknadsverkets övervakningsuppgifter eller avgiftsfria verksamhet,

3) användning av lokaler och apparatur samt ämbetsverks- och byråttjänster för utomstående,

4) överlåtelse av metoder, datasystem, program och motsvarande prestationer samt av bruksrättigheten till informationsmaterial i datasystem och teknisk överlåtelse av informationsmaterial till utomstående på beställning,

5) fotokopior och andra kopior.

Om de avgifter som skall tas ut för framtagande av en uppgift som avses i 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt för givande av kopior och utskrifter som avses i 34 § 3 mom. i samma lag, beslutar Energimarknadsverket med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

4 §

Ansökningsavgifter

För de beslut som Energimarknadsverket har gett på ansökan tas av sökanden ut avgifter enligt följande:

1) ärenden som gäller el- eller naturgasnätstillstånd:

a) beslut på ansökan om elnätstillstånd 2 800 euro,

b) beslut på ansökan om naturgasnätstillstånd 2 200 euro,

c) beslut på den systemansvariges ansökan om elnätstillstånd 10 000 euro,

d) beslut på den systemansvariges ansökan om naturgasnätstillstånd 7 000 euro,

e) beslut i ett ärende som gäller befriande från tillståndsplikt i fråga om elnätsverksamhet 2 200 euro,

f) beslut i ett ärende som gäller befriande från tillståndsplikt i fråga om naturgasnätverksamhet 2 200 euro,

2) ärenden som gäller tillstånd att bygga elledningar:

a) beslut på ansökan att bygga elledning för nominell spänning om minst 110 och under 400 kilovolt 4 000 euro,

b) beslut på ansökan att bygga elledning

för nominell spänning om minst 400 kilovolt 6 000 euro,

3) ärenden som gäller överföring av el- eller naturgasnätet:

a) beslut på ansökan om överföring av elnätet 2 500 euro,

b) beslut på ansökan om överföring av naturgasnätet 2 500 euro,

4) beslut på ansökan om undantag från sättet att särredovisa el- eller naturgasaffärsverksamheter 2 200 euro,

5) beslut om undantagslov som gäller tillhandahållande av naturgasöverföringstjänster 2 200 euro,

6) godkännande av bedömningsorgan som utför certifiering av kraftverk i enlighet med lagen om certifiering och angivande av elens ursprung (1129/2003) 1 200 euro,

7) beslut om ett undantag enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning 1228/2003 10 000 euro,

8) beslut om ett undantag enligt 2 kap. 4 a § i naturgasmarknadslagen 10 000 euro,

9) beslut i ett ärende som gäller fastställande av driftsregler för kraftverksenheter som ingår i effektreserven:

a) beslut i ett ärende som gäller fastställande av de regler som avses i 10 § 1 punkten lagen om säkerställande av att vissa effektreserver inom elproduktionen kan användas (1082/2006) 8 000 euro,

b) beslut om ändring av beslut som avses i underpunkt a 5 000 euro,

10) beslut i ärende som gäller fastställande av grunderna för de avgifter som insamlas för att finansiera effektreserven:

a) beslut om fastställande av de grunder för avgifter som avses i 10 § 2 punkten lagen om säkerställande av att vissa effektreserver inom elproduktionen kan användas 8 000 euro,

b) beslut om ändring av beslut som avses i underpunkt a 5 000 euro,

11) ärenden som gäller utsläppstillstånd för växthusgaser:

a) beslut om utsläppstillstånd för en eller flera förbränningsanläggningar som är belägna på samma förläggningsplats och som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten underpunkten a lagen om utsläppshandel 580 euro,

b) beslut om utsläppstillstånd för en eller flera förbränningsanläggningar som är be-

lägna på samma förläggingsplats och som avses i 4 § lagen om utsläppshandel 300 euro,

c) beslut om utsläppstillstånd för ett oljeraffinaderi 4 700 euro,

d) beslut om utsläppstillstånd för ett koksverk 1 100 euro,

e) beslut om utsläppstillstånd för en anläggning som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten lagen om utsläppshandel och som hör till stålindustrin 4 700 euro,

f) beslut om utsläppstillstånd för en anläggning som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten lagen om utsläppshandel och som hör till mineralindustrin 1 800 euro,

g) beslut om utsläppstillstånd för en anläggning som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten lagen om utsläppshandel och som hör till skogsindustrin 2 200 euro,

h) beslut om utsläppstillstånd för en petrokemisk anläggning som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten underpunkten a lagen om utsläppshandel 4 700 euro,

i) beslut om utsläppshandel för en anläggning som tillverkar stenuil eller kimrök och som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten underpunkten b lagen om utsläppshandel 1 800 euro,

j) beslut om ändring av utsläppstillstånd för förbränningsanläggning som avses i underpunkt a 300 euro,

k) beslut om ändring av utsläppstillstånd för förbränningsanläggning som avses i underpunkt b 150 euro,

l) beslut om ändring av utsläppstillstånd för oljeraffinaderi 1 900 euro,

m) beslut om ändring av utsläppstillstånd för koksverk 600 euro,

n) beslut om ändring av utsläppstillstånd för en anläggning som hör till stålindustrin 1 900 euro,

o) beslut om ändring av utsläppstillstånd för anläggning som hör till mineralindustrin 1 000 euro,

p) ändring av utsläppstillstånd för anläggning som hör till skogsindustrin 1 500 euro,

q) beslut om ändring av utsläppstillstånd för en petrokemisk anläggning 1 900 euro,

r) beslut om ändring av utsläppstillstånd för en anläggning som tillverkar stenuil eller kimrök 1 000 euro,

Den tillståndsavgift som avses i under-

punkterna a—i i 11 punkten tas ut också när ändringen av de anvisningar om kontroll av utsläppen i gemenskapen som kommissionen gett med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG förutsätter att tillståndsvillkoren för anläggningarna justeras.

Den tillståndsavgift som avses i underpunkt a i 11 punkten tas inte ut särskilt utöver tillståndsavgifterna enligt underpunkterna c—i när förbränningsanläggningen utgör en fast del av en anläggning enligt underpunkterna c—i och verksamhetsutövaren ansöker om tillstånd för hela anläggningen.

Den tillståndsavgift som avses i underpunkt d i 11 punkten tas inte ut när ett koksverk utgör en teknisk eller funktionell helhet med en järn- eller stålfabrik som avses i underpunkt b i 2 § 1 mom. 2 punkten lagen om utsläppshandel och verksamhetsutövaren ansöker om tillstånd för hela anläggningen.

12) beslut om godkännande av en kontrollör i enlighet med lagen om utsläppshandel:

a) beslut om godkännande av kontrollör 3 400 euro,

b) beslut om ändring av ett beslut om godkännande av en kontrollör 1 500 euro.

5 §

Avgifter för övervakning av elnätsinnehavare

För Energimarknadsverkets övervakning av stamnätsinnehavare tas av nätinnehavarna ut en årlig övervakningsavgift.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av distributions- och regionnätsinnehavarna utgör 1,15 promille av försäljningsintäkterna under den senast avslutade redovisningsperioden, dock minst 6 000 euro.

Övervakningsavgiften för en stamnätsinnehavare som har ålagts systemansvar är 400 000 euro.

6 §

Fastställande av avgifter för övervakning av elnätsinnehavare

Med försäljningsintäkter av nätverksamheten avses summan av omsättningen av nät-

verksamheten minskad med försäljningens korrektivposter, såsom mervärdesskatt och kreditförluster, och övriga intäkter av nätaffärsverksamheten.

Om den redovisningsperiod som utgör grund för fastställandet av övervakningsavgiften avviker från kalenderåret, omvandlas försäljningsintäkterna av nätaffärsverksamheten när övervakningsavgiften fastställs så att de motsvarar ett år genom att de multipliceras med talet 12 och divideras med redovisningsperiodens längd i månader.

7 §

Avgifter för övervakning av naturgasnättsinnehavare

För Energimarknadsverkets övervakning av naturgasnättsinnehavare tas av nättinnehavarna ut en årlig övervakningsavgift.

Den övervakningsavgift som skall tas ut av naturgasnättsinnehavarna är 180 euro per miljon naturgaskubikmeter som nättinnehavaren överförde i sitt nät under föregående år, dock minst 5 000 euro, om den mängd naturgas som har överförts har varit högst 5 miljoner kubikmeter, och minst 6 000 euro, om den mängd naturgas som har överförts har varit mer än 5 miljoner kubikmeter. Övervakningsavgiften är dock högst 50 000 euro.

Övervakningsavgiften för en naturgasinnehavare som har ålagts systemansvar är 100 000 euro.

8 §

Registeravgifter som gäller utsläppshandelsregistret

För utsläppshandelsregistret som upprätt-

Helsingfors den 18 december 2007

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

hålls av Energimarknadsverket tas avgifter ut av dem som använder registret enligt följande:

- 1) avgift för att öppna ett konto 50 euro,
- 2) bruksavgift för ett konto 0,012 euro för varje utsläppsrätt under ett år, dock minst 80 euro och högst 4 700 euro per år,
- 3) faktureringsstillägg för sändande av en pappersfaktura 30 euro.

När bruksavgiften för ett konto räknas ut används det antal utsläppsrätter som i genomsnitt finns på kontot under kalenderåret.

9 §

Avgifter för behandling av utsläppsrapporter

För Energimarknadsverkets behandling av utsläppsrapporter tas ut en årlig avgift av de anläggningar som har fått utsläppstillstånd.

Avgiften för behandlingen av en utsläppsrapport är:

- 1) 45 euro om anläggningens koldioxidutsläpp underskrider 25 000 ton per år,
- 2) 130 euro om anläggningens koldioxidutsläpp är 25 000—49 999 ton per år,
- 3) 960 euro om anläggningens koldioxidutsläpp är 50 000—500 000 ton per år,
- 4) 5 200 euro om anläggningens koldioxidutsläpp överskrider 500 000 ton per år.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008 och gäller till utgången av 2008.

Konsultative tjänstemannen Arto Rajala

Nr 1291

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om främmande ämnen i animaliska livsmedel**

Utfärdat i Helsingfors den 20 december 2007

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	Nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om främmande ämnen i animaliska livsmedel.....	11/VLA/2007	20.12.2007	1.1.2008

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling som gäller veterinärväsendet. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa, Mariegatan 23, 00170 Helsingfors, tfn (09)160 01.

Helsingfors den 20 december 2007

Avdelningschef *Matti Aho*

Veterinärrådet *Leena Räsänen*